

Tillägg till Spetsbergens Fanerogam-Flora. Af TH. M. FRIES.

[Meddeladt den 10 Februari 1869].

Tafl. II—V.

I *Öfversigt af Vetenskaps-Akademiens Förhandlingar 1862*, n:o 3, finnes intagen en af Doctor A. J. MALMGREN författad *Öfversigt af Spetsbergens Fanerogam-Flora*, innehållande, jemte en kritisk framställning af äldre uppgifter rörande Spetsbergens högre växter, resultaten af de undersökningar i denna riktning, som under de svenska expeditionerna 1858 och 1861 blifvit anställda. Sedan dess hafva, såsom bekant, ytterligare tvenne expeditioner från Sverige till dessa trakter företagits. Hvad utbytet af fanerogamer under den första af dessa (1864) beträffar, så har härom hittills ej mera blifvit offentliggjordt, än den beskrifning och afbildning af en ny, derunder upptäckt gräsart, *Colpodium Malmgreni*, som i *Vet.-Akad:s Förh. 1866* af Prof. N. J. ANDERSSON blifvit meddelad, hvarjemte i det vetenskapliga bihanget till beskrifningen om *Svenska Expeditionen till Spetsbergen år 1864* finnes af MALMGREN meddelad en på grund af de under sagde färd vunna upplysningarne något rättad och förfullständigad förteckning på Spetsbergens vaskulära växtarter. Af denna framgår att, med undantag af nyssnämnda *Colpodium*, någon för Spetsbergensfloran ny fanerogam-art ej blifvit 1864 upptäckt, men väl att ett par af äldre författare uppgifna, men hvarken 1858 eller 1861 anträffade arter då återfunnits. De från denna färd af MALMGREN hemförda samlingarne hafva hittills ej blifvit bearbetade; de erbjuda emellertid ganska rikhaltiga materialier för kännedomen om vestkustens och Storfjords-strändernas vegetation.

Då genom dessa vidtomfattande och grundliga undersökningar Spetsbergens kända kärlväxter stigit till det för ett så högararktiskt land högst respektabla antalet af omkring 100, så ansåg jag ringa förhoppning vara för handen, att under sistförflutna sommarens färd synnerligen stora efterskördar skulle kunna göras. Lyckan var oss dock ganska blid, ty, oafsedt de derunder förvärfvade nya bidragen till kännedomen om arternas utbredning öfver flor-området, lyckades det Docenten S. BERGGREN, Doctor MALMGREN och mig att anträffa ej mindre än 13 för floran alldeles nya arter, och dessutom kunna tvenne arter, som på grund af det ofullständiga och osäkra i äldre uppgifter blifvit ur de senaste förteckningarne uteslutna, nu åter införas bland dessa öars växter. Spetsbergens kända *plantæ vasculares* uppgå derföre, enligt den art-begränsning, som jag ansett vara den riktigaste, till 113.

Den frågan ligger härvid nära till hands, huruvida man möjligen kan hafva att förvänta ännu flera novitier för denna flora. Frågan är naturligtvis omöjlig att med absolut visshet afgöra, men goda skäl synes mig dock förefinnas att jakande besvara densamma. Denna min åsigt stöder jag hufvudsakligen på det egendomliga i en mängd arters förekomst: uppträdande på en eller ett par inskränkta lokaler, efterspanas de förgäfves på likartade platser i graunskapet eller på andra ställen. Den tanken tränger sig ovilkorligen på botanisten, att han här har framför sig spillrorna af en förgången, mera yppig vegetation, af hvilken endast på inskränkta, synnerligen gynnsamma platser ännu — tills vidare — bibehålla sig växtformer, som f. ö. helt och hållet dukat under för klimatets hårdhet. Är detta riktigt, så är äfven naturligt, att lätteligen åtskilliga dylika disjecta membra af en förstörd vegetation kunna dölja sig i ännu ej undersökta trakter.

Då nu genom de sista tvenne expeditionerna ej oviktiga bidrag till kännedomen af Spetsbergs-floran blifvit vunna, är det naturligt, att genom detta rikare material några — om ock mindre betydande — modifikationer kunna göras i de allmänna

slutsatser, som man förut trott sig kunna draga beträffande den här befintliga vegetationens likhet eller olikhet med andra länders, dess olika fördelning och beskaffenhet på Spetsbergens särskilda kuster o. s. v. Såsom orubbade resultater kvarstå dock fortfarande den af MALMGREN påpekade stora öfverensstämmelsen med Grönlands flora, äfvensom den likhet, som förefinnes med vegetationen på Amerikas arktiska archipelag (länderna kring Lancaster sund, Barrow strait och Melville sund), hvilken likhet tydligast framträder på den norra kusten. På den vestra tillkommer en stark tillsats af arter, som hittills ej anmärkts på nordkusten, neml.:

<i>Arnica alpina.</i>	<i>Potentilla maculata.</i>
<i>Erigeron uniflorus.</i>	<i>Andromeda hypnoides.</i>
<i>Petasites frigida.</i>	<i>Empetrum nigrum.</i>
<i>Taraxacum officinale</i> β.	<i>Koenigia islandica.</i>
<i>Campanula uniflora.</i>	<i>Salix reticulata.</i>
<i>Mertensia maritima.</i>	<i>Eriophorum angustifolium.</i>
<i>Polemonium pulchellum.</i>	<i>Carex pulla.</i>
<i>Ranunculus glacialis.</i>	» <i>salina.</i>
» <i>Pallasii.</i>	» <i>glareosa.</i>
» <i>lapponicus.</i>	» <i>incurva.</i>
» <i>arcticus.</i>	» <i>dioica.</i>
<i>Arabis alpina.</i>	<i>Calamagrostis neglecta.</i>
<i>Draba arctica.</i>	<i>Hierochloa alpina.</i>
<i>Arenaria ciliata.</i>	<i>Cystopteris fragilis.</i>
<i>Ammadenia peplodes.</i>	<i>Woodsia glabella.</i>
<i>Chrysosplenium tetrandrum.</i>	<i>Lycopodium Selago.</i>

— alltså ej mindre än 32 arter, ett antal, som skulle hafva blifvit ännu större, såvida ej den nära vestkusten belägna, djupt i landet inskjutande Liefdebay lemnat härberge åt åtskilliga arter, som f. ö. ej på norra kusten anträffats. Betrakta vi denna nu meddelade förteckning, finna vi lätt, att, med undantag af tvenne (*Ranunculus arcticus* och *Draba arctica*), samtliga äro anträffade i Skandinaviens nordligaste trakter och att sålunda med fog kan påstås, att vestkustens flora har erhållit en

stark tillsats af sydligare arter och till följe deraf eger en ej obetydlig anstrykning af den nordeuropeiska, framför allt nord-skandinaviska, floran.

Deremot torde urskiljandet af nordkusten såsom ett särskildt florgebiet, utmärkt genom ett uppträdande derstädes af flera arter, som saknas på vestkusten, hafva under senaste expeditionerna förlorat ej obetydligt i sannolikhet. Af de 13 arter, som efter 1861 års färd antogos vara egendomliga för nordkusten, är det nu blott fem, neml. de sedan PARRYS tid ej återfunna *Parrya arctica* och *Hierochloa pauciflora* ¹⁾, den såsom art ganska tvetydiga *Festuca brevifolia* samt *Arenaria Rossi* och *Poa abbreviata*, hvilka ännu återstå att uppsöka på vestkusten. Enklast synes mig derföre Spetsbergens flora kunna så uppfattas: den utgöres af en arktiskt-amerikansk kärna, hvilken såväl på nord- som vestkusten med lätthet är urskiljbar, ehuru den på vestkusten blifvit högst betydligt uppblandad af ett Skandinaviskt element. Gränserna för denna uppblandning synes f. ö. någorlunda sammanfalla med dem för Golfströmmens mera kraftiga och i ögonen fallande inflytande på isförhållandena vid Spetsbergskusterna, ty om ock man kan spåra denna ström ännu längre mot norr och nordost, är det dock välbekant, att Moffen, Welcome point och Grey hook äro punkter, som af fångstmännen pläga betraktas såsom gränserna mellan det en längre och det en kortare tid isfria och segelbara hafvet.

En högst betydlig olikhet visar sig dessutom hos vegetationen i trakter med olika bergformation, i det att trakter med kalk- och schiffer-grund hafva att uppvisa ett högst öfvervældigande antal arter, om man jemför dem med sådana, der ur-formationen är rådande. Så vidt jag har mig bekant, äro af Spetsbergens kärlväxter hittills endast följande anmärkta på ren granitgrund, neml.

Ranunculus sulphureus.

» *pygmæus.*

Papaver nudicaule.

Cardamine bellidifolia.

¹⁾ Skulle måhända denna art genom felaktig bestämning blifvit anförd, hvilket ej är alldeles omöjligt (se nedanför), så nedsattes talet 5 till 4.

<i>Draba alpina.</i>	<i>Saxifraga caespitosa.</i>
» <i>leptopetala.</i>	<i>Potentilla emarginata.</i>
» <i>nivalis.</i>	<i>Polygonum viviparum.</i>
» <i>corymbosa.</i>	<i>Oxyria digyna.</i>
» <i>hirta.</i>	<i>Salix polaris.</i>
» <i>Martinsiana.</i>	<i>Luzula hyperborea.</i>
<i>Cochlearia fenestrata.</i>	» <i>arcuata</i> β.
<i>Silehe acaulis.</i>	<i>Festuca rubra</i> β.
<i>Wahlbergella apetala.</i>	<i>Poa cenisea</i> c. varr.
<i>Stellaria Edwardsii.</i>	» <i>stricta.</i>
<i>Cerastium alpinum.</i>	» <i>alpina.</i>
<i>Saxifraga nivalis.</i>	<i>Glyceria vilfoidea.</i>
» <i>oppositifolia.</i>	<i>Catabrosa algida.</i>
» <i>cernua.</i>	<i>Aira alpina.</i>
» <i>rivularis.</i>	<i>Alopecurus alpinus.</i>

Alla öfriga synas här saknas, ett förhållande desto anmärkningsvärdare, som ingen enda af de nu uppräknade ej äfven är anträffad utom granit-regionerna. Att fanerogam-vegetationen i granit-trakterna måste förefalla relativt fattig och enformig, är uppenbart, och i sjelfva verket förtjenar den så mycket snarare dessa epitheter, som af de uppräknade arterna flera endast ytterst sparsamt, nästan undantagsvis, anträffats i dylika trakter, hvarförutom flera företrädesvis eller uteslutande slagit sig ned på eller under fogelbergen, der foglexkrementerna naturligtvis hafva meddelat jorden en relativt ej ringa kalkhalt. Ersättning för denna torftighet har lemnats i de högre, busk- och blad-lika lafvarne, hvilka, förkrympta och nästan bannlyste från kalk- och schiffer-trakterna, här ofta uppträda verkligt luxurierande till individernas såväl antal som storlek ¹⁾. — Man akte sig dock att öfverskatta kalkens alstrings-förmåga, ty då

¹⁾ Den yppigaste laf-vegetation, som jag anträffade på Spetsbergen, var på nordspetsen af Prins Charles Foreland, der marken bokstafligen på långa sträckor täcktes af luxurierande *Cladoniæ*, *Cetrariæ* o. s. v. Fanerogam-vegetationen var deremot reducerad till så godt som ingen.

denna uppträder ensam och oblandad, blir, såsom MALMGREN redan anmärkt, såväl fanerogam- som kryptogam-vegetationen ännu fattigare än i rena granit-trakter. Det är uppträddandet af flera bergarter i samma trakt och den deraf förorsakade bildningen af en jordmån, i hvilken de för växternas trefnad nödvändiga eller gynnsamma oorganiska ämnena i tillräcklig mängd finnes blandade, som gör flera af vestkustens fjordar, framför allt Isfjorden, till hemvist för en under så hög breddgrad förvånande mängd af arter.

Innan jag nu öfvergår till att meddela några tillägg till de i *Vet.-Ak. Förh.* 1862 p. 229 och följ. samt i bihanget till *Svenska Exped. till Spetsbergen* 1864 p. 255—9 lemnade förteckningarne på Spetsbergens fanerogamer och ormbunkar, anser jag det vara en kär pligt att till Dr J. D. HOOKER framföra mina ödmjuka tacksägelser för den beredvillighet, hvarmed han genom Prof. ANDERSSON till låns meddelat mig ur de rika, i Kew bevarade samlingarne original-exemplar af åtskilliga arter, som af äldre författare från Spetsbergen blifvit angifna under namn, som i ett eller annat afseende synts mig tvifvelaktiga. Likaledes är jag skyldig Professor J. LANGE en synnerlig tacksamhet för lånet af åtskilliga arter ur VAHLS herbarium, äfvensom af VAHLS manuscript öfver de af honom på Spetsbergen observerade växterna. Genom dessa från England och Danmark erhållna exemplar ser jag mig nu i tillfälle att med full visshet bestämma flertalet af de af äldre författare angifna Spetsbergsväxter, hvilka ännu efter MALMGRENS kritiska granskning deraf återstodo såsom dubiösa. Högst få sådana återstå ännu och äfven dessa skulle, nästan utan undantag, kunnat vinna önskad förklaring, såvida jag lyckats ur SOMMERFELTS i Christiania universitets samlingar bevarade herbarium få för nödig granskning låna det ringa antal exemplar, som jag önskat.

Tillägg till Dr MALMGRENS förteckningar öfver Spetsbergens kärlväxter ¹⁾:

SYNANTHEREÆ.

Erigeron uniflorus L. Exemplar, som insamlades kring Isfjorden (Green Harbour, Adventbay och det inre af Nordfjorden) utmärkte sig genom stjelkens korthet i den grad, att hos ex. från Adventbay blomkorgen sitter alldeles oskaftad midt ibland rotbladen. Foderholken täckt af ett tätt, blågrått ludd.

Petasites frigida (L.) FR. Denna af NORDENSKJÖLD 1858 vid Isfjorden först anmärkta växt återfanns 1868 derstädes vid Adventbay (flerest.), Kolbay och Nordfjorden. Ständigt steril.

Taraxacum officinale WEB. *β. alpinum* KOCH. Till denna och ej till den rätta *T. palustre* synes mig den form böra föras, som 1861 anträffades af MALMGREN vid Kingsbay och Crossbay.

Taraxacum phymatocarpum VAHL. Utom på förut angifna ställen är denna nu anmärkt vid Storfjorden, Walter Thymens Strait, Belsound, Kingsbay och Liefdebay.

CAMPANULACEÆ.

**Campanula uniflora* L. Upptäckt d. 10 Aug. 1868 af MALMGREN på den vestligaste udden af Middelhuken i Nordfjorden, såväl blommande som förbiblommad. Exemplaren ända till 15 cm. höga.

BORAGINEÆ.

Mertensia maritima (L.) DC. återfanns såväl 1864 som 1868 vid Isfjorden, neml. på låga uddar vid Adventbay, Kolbay och innanför Cap Thordsen. — Spetsbergs-formen förtjenar ett eget värietetsnamn: *β. tenella*, utmärkt från hufvudformen genom sin litenhet och alla delars större spenslighet. Är ofta ej mer än 3 cm. lång, men ända till 20 cm. långa exemplar äro dock äfven anträffade.

POLEMONIACEÆ.

Polemonium pulchellum (BUNGE) LEDEB., som 1864 anträffades ymnig vid Middelhuken i Belsound, fanns 1868 mycket

¹⁾ Med en asterisk före artnamnet utmärkas de arter, som saknas i nämnda förteckningar.

sparsamt vid Adventbay (A. E. HOLMGREN) samt ymnig på hafsstranden vid Kolbay (SMITT och NAUCKHOFF). Varierar till storleken med från knappt 1 cm. till 12 cm. hög stjelk. Blommorna stundom helt hvita. Rotstocken med i hög grad kringkrypande utlöpare. Hela växten något klabbig med svag, men tydlig bocklukt.

PERSONATÆ.

Pedicularis hirsuta L. Liefdebay, Stans Foreland (KEILH.), Walter Thymens Strait.

RANUNCULACEÆ.

Ranunculus glacialis L. Vid Hornsund i mängd d. 2 Aug. 1864 (MALMGR.).

**R. Pallasii* SCHLECHTEND. I mossiga kärr och mindre bäckar ej sparsam vid Adventbay och Kolbay. — Då endast blad anträffades, är bestämningen måhända ej alldeles säker. Afviker från *R. hyperboreus* ej blott genom alla delars betydligt större frodighet, utan äfven genom sin pipiga, hvita, bräckliga rotstock och vigglika, ungefär till midten 3-flikade blad (mera sällan med en eller annan liten tand på flikarne). Spetsbergs-exemplaren, ehuru mindre än hufvudformen (meddelad i Herb. Norm. XII n. 47), äro dock ej obetydligt större än formerna *minor* och *minimus* RUPR. Fl. Samoje.

**R. lapponicus* L. På en enda liten fläck i ett mossigt kärr vid Adventbay ymnigt blommande d. 8 Aug. 1868.

R. hyperboreus ROTTB. Vid Whalespoint och Walter Thymens Strait 1864; vid Isfjorden h. o. d. men sparsamt blommande 1868.

R. nivalis L. Utom förr angifna lokaler äfven vid Bel-sound, Liefdebay och Grey Hook.

R. sulphureus SOL. De största af mig anträffade exemplaren från fogelberg vid Kobbabay, der den så luxurierade, att den vid första påseendet nästan påminde om en mindre *Trollius*, hade en höjd af 39 cm. Stundom voro tvenne fruktfästen med hvarandra sammanvuxna.

R. arcticus RICHARDS. Vid Bel-sound 1864.

PAPAVERACEÆ.

Papaver nudicaule L. Varierar betydligt till blommornas storlek; deras färg är vanligtvis blekgul eller gröngul, mera sällan (t. ex. vid Adventbay och Nordfjorden) lifligt höggul. Kronbladen stundom mer eller mindre oregelbundet inskurna. De omogna frukterna tyckas utgöra en synnerlig läckerhet för rearne och äro derföre i rentrakterna vanligen afbitna.

CRUCIFERÆ.

Cardamine pratensis L. Äfven vid Liefdebay. Synes sällan komma till blomning.

Arabis alpina L. Vid Belsound 1864.

Eutrema Edwardsii R. BR. Sparsamt vid bäckar innanför Cap Thordsen, blandad med följande, äfvensom ytterst sparsamt på ett par ställen vid Liefdebay.

Braya purpurascens (R. BR.) LEDEB. Nya lokaler äro: Cap Thordsen, det inre af Nordfjorden (MALMGR.), Treurenberg-bay 1861 (en mycket liten och lågväxt form). Blommorna variera rent hvita och rödlätta.

Draba alpina L. Från denna ytterst månggestaltade art förmår jag ej att skilja de former, som blifvit betecknade med namnen *glacialis* och *oxycarpa* (SMRFT.) samt *glacialis* ADAMS (MALMGR.). Den förstnämnda, *Dr. glacialis* SMRFT. (non ADAMS), är visserligen anmärkningsvärd genom sin spenslighet, ringa hårighet, smalare blad, blekare blommor o. s. v. men öfvergår dock utan gränser i hufvudformen. Den förekommer h. o. d. längs bäckar o. s. v. på låglandet. — Mellan den verkliga *Dr. glacialis* ADAMS (MALMGR.) och *Dr. alpina* var. *hebecarpa* har jag alldeles icke lyckats finna några karakterer, ty den, som hemtas från enkla eller greniga här, är alldeles otillräcklig. Snarare skulle jag, om jag blott toge Spetsbergs-formerna i betraktande, vara böjd att till en särskild art förena alla former med håriga skidor, ty mellan dem och de glattfruktiga har jag der ej sett några direkta öfvergångar. Till *Dr. glacialis* ADAMS otvifvel-

aktigt hörande exemplar har jag sett från flera ställen vid norra kusterna och Hinlopen (Norsköarne, Treurenbergbay, Stenö, Wahlenbergsbay, Lommebay). På vestkusten är den sparsammare t. ex. vid Nordfjorden, Kingsbay och Magdalenabay; äfven hemförd från Walter Thymens Strait. Hos denna är skidornas mellanvägg ofta fenestrerad.

Draba leptopetala nob. (ad interim): foliis ad basin rosulato-congestis, spathulato-oblongis, pilis furcatis et stellato-furcatis subtus dense, supra parcius vestitis; scapis aphyllis, pilis substellatis obsitis; floribus minutis; petalis flavis, anguste obcordatis, basinque versus attenuatis, apice retusis; siliculis oblongis, pilis minutis simplicibus l. furcatis puberulis.

Denna högst utmärkta och särdeles täcka art finnes spridd öfver hela Spetsbergen med undantag af de allra nordligaste trakterna; utom från de af MALMGREN angifna lokalerna har jag sett exemplar från Belsound, Isfjorden (flerest. ej sparsam), nordspetsen af Prins Charles Foreland, Magdalenabay (VAHL), Kobbabay, Liefdebay, Treurenbergbay och Stenö.

Hvad dess rätta namn angår, så äro svårigheterna ej obetydliga. Af SOMMERFELT har den blifvit kallad *Dr. oblongata*, men huruvida den är densamma, som R. BROWNS art med detta namn, är minst sagdt högst tvifvelaktigt. Af VAHL har den blifvit förblandad med *Dr. corymbosa*; af J. GAY, som bestämt de af MARTINS samlade växterna, har den enl. exemplar i Kews museum alldeles icke blifvit namngifven, utan blott försedd med den anmärkningen: "Ceci me parait répondre au *Dr. corymbosa* SMRFT. . . . Ce n'est certainement pas le *D. corymbosa* R. BR." — MALMGREN benämnde densamma "*Dr. micropetala*?", men J. D. HOOKER har efter jemförelse med original-exemplar af denna R. BROWNS art förklarat, att dessa "*certe non*" äro identiska. Kanske hafva vi i denna art den verkliga *D. pauciflora* R. BR. framför oss. — För att ej ännu mera inveckla synonymien, har jag ansett det lämpligt att gifva ett nytt provisoriskt namn.

Till den ofvan lemnade diagnosen må följande läggas: Radix perennis, tenuis. Caudiculi infra foliorum rosulas squamis ad-

pressis subulatis vestiti. Folia caespitose congesta, in specimin. junioribus rosulam solitariam, in adultioribus plures formantia, integerrima l. uno alterove dente obsoleto praedita; pili in latere inferiore sat densi, in superiore pauciores et praecipue apicem versus positi; nervus intermedius in vivis obsoletus, in siccis distinctior, nervis duobus lateralibus vix conspicuis. Scapus aphyllus, rigidus, sat firmus. Inflorescentia sub anthesi dense congesta, fere capitata, dein magis laxa. Pedunculi breves, sat robusti, dense stellato-pilosi. Flores minuti; sepata obovata, basi truncata, trinervia, pilis sparsis furcatis obsita. Petala sepalis paullo longiora. Stylus brevis, aequè latus ac longus; stigma capitatum, stylo latius, obsolete bifidum.

Dr. Martinsiana J. GAY: caespitosa, foliis ad basin caudiculorum rosulato-stipatis, anguste l. latius lanceolatis, pilis simplicibus sat longis ciliatis, praeterea glabris l. apicem versus lateris inferioris pilis similibus obsitis; scapis aphyllis, pilis minutis simplicibus furcatisque puberulis; floribus minutis, petalis albis, spathulatis, apice rotundatis l. levissime retusis; siliculis oblongis, glaberrimis.

Likaledes en utmärkt täck och väl karakteriserad art, som är ganska allmän på låglandet längs bäckar och på lägre åsar. Såsom nya lokaler kunna här tilläggas: Walter Thymens Strait, Belsound, Adventbay, Cap Thordsen, det inre af Nordfjorden, Kingsbay, Norsköarne, Stenö och Lovéns berg.

Äfven denna arts rätta namn är ganska tvifvelaktigt. MALMGREN har anfört den under namn af "*Dr. pauciflora?*", men att den ej är R. BROWNS art med detta namn, har J. D. HOOKER upplyst; "potius est *Dr. micropetala* R. BR. & HOOK." Om så förhåller sig, bör naturligtvis detta namn återupplifvas. Emellertid har jag ansett lämpligt att här begagna namnet *Dr. Martinsiana* J. GAY, hvilket (utan beskrifning) återfinnes i *Bibl. univ. de Genève, nouv. sér. tom. XXVIII (1840) p. 146*, och hvilken hittills problematiska benämning enl. af J. D. HOOKER meddeladt originalexemplar utan tvifvel hörer hit. Vi bifoga till den ofvan lemnade diagnosen följande:

Radix perennis, firmula. Caudiculi infra folia stipata squamis adpressis subulatis et foliis emarcidis vestiti. Folia dense congesta, integerrima, læte viridia, nervo dorsali distincto percursa. Scapus gracilis, strictus. Inflorescentia sub anthesi dense congesta, dein magis laxa, pauci- (2—5-) flora. Pedunculi breves, graciles, pilis simplicibus longioribus furcatisque vestiti. Sepala obovata basi truncata, trinervia, pilis paucis simplicibus prædita. Petala sepala paullo superantia. Stylus brevissimus, stigma non vel leviter dilatatum, obsoletissime emarginatum.

Dr. nivalis LILJEBL. Äfven vid Whalespoint, Belsound, Kobbebay.

Dr. arctica VAHL. Sparsam vid Adventbay och Nordfjorden; särdeles yppig och vacker vid Kingsbay.

Dr. corymbosa R. BR. — *Dr. oblongata* MARTINS (teste VAHL in mscrpt.). Sparsamt vid Adventbay, Brandewijnabay och Walter Thymens Strait.

Dr. hirta L. Äfven vid Crossbay och ytterst sparsamt vid Kobbebay. Mellan *Dr. hirta* L. och *Dr. rupestris* BR. finnas, såsom redan MALMGREN anmärkt, alldeles inga gränser, utan de sammanflyta genom talrika, af lokalen beroende mellanformer. Äfven mellan denna arts *β. hebecarpa* och *Dr. corymbosa* samt t. o. m. *Dr. arctica*, huru utmärkt denna än förefaller, torde gränserna ej vara alldeles säkra. Ännu mera vacklande, såvida ens några finnas, äro de mellan denna och följande art; i sjelfva verket förekommer vid Belsound och Isfjorden (Green Harbour och Adventbay), blandad med typisk *Dr. Wahlenbergii*, ingalunda sällsynt en form, som genom sin låga växt, caulis aphyllus vel subaphyllus samt hela habitus öfverensstämmer med följande, ehuru stjelkens hårrighet skulle föra den till *Dr. hirta* eller *rupestris*. Denna, äfven i Finmarken (t. ex. på Flöjfeldet vid Tromsøe) förekommande förm framvisar emellertid så tydligt alla gradationer mellan hårig och fullkomligt glatt stjelk, att häri säkerligen intet tillförlitligt skiljemärke är att söka — och hvar skall man då finna en nota characteristica mellan dessa tvenne s. k. arter?

Dr. Wahlenbergii HARTM. Äfven vid Wahlespoint och Liefdebay.

SILENACEÆ.

Wahlbergella apetala (L.) FR. Äfven vid Walter Thymens Strait, Belsound, Kingsbay. Den här förekommande afviker till sitt utseende så mycket från den Skandinaviska formen, att den förtjenar utmärkas med eget varietetsnamn: *β. arctica*: pedunculis dense cinerascens- l. subviolaceo-glanduloso-villosis; calyce subglobose-inflato, magis patente, glanduloso, vulgo apice sanguineo-violaceo, venis subnigricantibus longitudinaliter striato; petalis sub anthesi exsertis, violaceis (l. pallidis).

W. affinis FR. Ett par små individer fann jag vid en bäck vid Adventbay.

ALSINACEÆ.

Stellaria humifusa ROTTB. Äfven vid Walter Thymens Strait och Liefdebay. — Blommorna mindre och kronbladen smälare än hos den på Finmarks-kusterna förekommande.

Arenaria ciliata L. Vid Belsound (VAHL). Ett par individer funnos vid en bäck vid Adventbay.

Alsine biflora (L.) WNBG. Walter Thymens Strait, Belsound, Isfjorden (Green Harbour, Adventbay, Nordfjorden), Liefdebay.

A. rubella WNBG. Bildar vanligen små, kompakta tufvor med mycket kortskaftade blommor; den af SOMMERFELT från Stans Foreland beskrifna *Alsinella arctica* är just denna form. Kring Hinlopen Strait äro tufvorna betydligt större (ända till 10 cm. i diam.) och mycket täta.

Sagina nivalis (LINDBL.) FR. Äfven vid Walter Thymens Strait, Kingsbay och Liefdebay.

SAXIFRAGEÆ.

Saxifraga hieraciifolia WALDST. & KIT. Anträffad på nordkusten vid Liefdebay.

S. nivalis L. *β. tenuis* WNBG. Vid Green Harbour, Adventbay och Liefdebay. Af hufvudarten observerades vid Kobbebay ett par exemplar med blekgult foder och fruktämne.

S. stellaris L. *β. comosa* DC. — *S. foliolosa* Hook. Äfven anträffad, men aldrig med blomma, vid Whalespoint och Liefdebay.

S. oppositifolia L. Ehuru den på alla andra, redan tidigare på året besökta ställen var förbiblommad, lyste ännu d. 17 Aug. 1868 backarne kring Kingsbay alldeles röda af dess blommor. Dessa större än i Skandinavien's fjälltrakter. — Vid Adventbay sparsamt med hvita blommor (NAUCKHOFF).

S. flagellaris (STERNB.) R. BR. — Vid Storfjorden, Belsound, Adventbay och Liefdebay. — Stjelken vanligen en-, nångång två-, sällan tre-blommig.

S. Hirculus L. Vid Walter Thymens Strait. Ytterst ymnig kring rysshuset vid Adventbay.

S. aizoides L. Vid Belsound, det inre af Nordfjorden, innanför Cap Thordsen, Kingsbay. — Mindre frodig än i Skandinavien's fjälltrakter. Blommorna mindre, alltid gula.

Chrysosplenium tetrandrum (LUND) TH. FR. Äfven vid Walter Thymens Strait samt på nordspetsen af Prins Charles Foreland.

ROSACEÆ.

Potentilla pulchella R. RR. Äfven vid Walter Thymens Strait. Varierar (t. ex. vid Adventbay, der den kring rysshuset är särdeles ymnig och luxurierande) med bladen dels å begge sidor tätt silfverludna, dels på öfre sidan glatta och på den undre mer eller mindre silfverhåriga, dels på begge sidor alldeles glatta.

P. emarginata PURSH. Äfven vid Stans Foreland (KEILH.) och vid Walter Thymens Strait.

ERICINEÆ.

* *Andromeda hypnoides* L. Anträffades sparsamt i full blomning d. 1 Aug. 1868 på en fjällsluttning i det inre af Green Harbour, bland *A. tetragona* och *Empetrum*.

EMPETREÆ.

Empetrum nigrum L., förr blott af VAHL funnen vid Belsound, iakttogs 1868 vid Green Harbour och i det inre af Nordfjorden.

POLYGONEÆ.

Koenigia islandica L. Denna redan af PHIPPS anmärkta och af SOLANDER till "*Tillæa aquatica*" bestämda art återfanns först 1864 af MALMGREN vid Belsound samt "i ymnighet vid Hornsund, nedanför de stenrös, der *Mergulus alle* kläcker." Under 1868 års färd observerades den flerstädes vid bäckar och på fuktiga, grusiga ställen på låglandet vid Adventbay.

SALICINEÆ.

Salix reticulata L. Af MALMGREN anträffad 1864 på Middelhuken vid Belsound i mängd, samt 1868 vid botten af Nordfjordens vestra arm. — Mindre utvecklad än i Skandinavien fjäll; de största bladen 2,5, de minsta 0,6 cm. i diameter.

JUNCACEÆ.

Luzula hyperborea BR., FR. — *L. arctica* BL., MALMGR. Sparsammare än följande, men dock spridd ända till Nordkap och Castréns öar, företrädesvis i kalk- och schiffer-trakter. Utom förr angifna ställen, vid Storfjorden, Stans Foreland, Liefdebay och Brandewijnebay. — Denna art, som på Dovre plägar uppträda i enstaka stånd, visar sig här ej sällan mycket tätt tufvad och är då vanligen mycket lågväxt.

L. arcuata (L.) β . *confusa* (LINDEB.). — *L. hyperborea* MALMGR. Denna mycket allmänna växt varierar på Spetsbergen i hög grad såväl till storlek som bladen, hvilka väl vanligen äro inrullade, men äfven stundom nästan alldeles platta. Igenkännes dock alltid lätt från föregående genom sina fransade skärmar.

CYPERACEÆ.

**Eriophorum angustifolium* ROTH. β . *triste* TH. FR.: capitulis brevioribus subglobosis, squamis vulgo totis nigris vel nigricantibus.

På kärrmark vid Nordfjorden vid botten af vestra armen och vid Middelhuken, upptäckt d. 10 Aug. af MALMGREN och följande dag af mig anträffad på låglandet innanför Cap Thordsen, äfvensom senare vid Kingsbay. Var då i blomning eller alldeles nyss förbiblommad.

Lågväxtare än hufvudarten, ehuru väl exemplar från Nordfjorden uppnå ända till 15 cm. höjd, med 2—4 hufvuden. Deremot äro de från Kingsbay alltid lågväxta (3—11 cm.) med konstant ett enda hufvud (forma *uniceps*). Genom sina mörka fjäll har denna arktiska varietet ett ganska främmande och egendomligt utseende.

Carex pulla GOOD. Afven vid Middelhuken i Nordfjorden och Kingsbay. — Stundom finnes endast hanaxet utveckladt, under det att honaxen felslagit.

C. misandra R. BR. — Vid Isfjorden (Adventbay, Kolbay och det inre af Nordfjorden) samt Kingsbay.

**C. salina* WNBG. Anträffades af mig på låglandet vid Isfjorden (Adventbay och Kolbay) såväl nära hafsstranden som i något derifrån aflägsnade kärr. MALMGREN iakttog den vid Nordfjorden.

Den här förekommande formen är nästan till igenkännelighet förkrympt (1—5,5 cm. hö^g); hela örtståndet brunaktigt. Hörer dock utan gensägelse till den på Finmarkens kuster förekommande Wahlenbergiska hufvudformen.

**C. ursina* DEW. — På låga uddar nära hafsstranden, upptäckt af mig d. 6 Aug. 1868 vid Adventbay, hvarest den i granskapet af rysshuset var mycket ymnig. Anträffades sedan af MALMGREN vid Middelhuken i Nordfjorden samt af mig vid Kolbay och Liefdebay.

Bildar stora, ytterst täta tufvor med upprätta blad, bland hvilka de på korta strån sittande axen gömma sig, så att de lätt undgå uppmärksamheten. Från *C. bicolor* ALL., för hvilken forma depauperata den blifvit ansedd, är den tvifvelsutan väl skild, ej blott genom sitt växesätt och korta strån, utan

äfven genom konstant ensamma ax och spetsade, ej trubbiga frögömmen.

**C. lagopina* WNBG. — Till denna art hörer verkligen enl. exempl. i Köpenhavns museum den af VAHL vid Belsound funna växt, som han med frågetecken benämner *C. lagopina*, som af MARTINS anföres under namnet *C. heleonastes* och som MALMGREN anser sannolikt tillhöra *C. glareosa* och derföre uteslutit från Spetsbergs-växterna. Densamma återfanns af mig vid Green Harbour, Adventbay (ytterst sparsamt) samt Liefdebay.

**C. incurva* LIGHTF. — Anträffades af mig på låglandet vid Adventbay på flera ställen nära hafsstranden. Ytterst liten och förknappad, knappt nående 1 cm.:s höjd öfver jordytan.

**C. dioica* L. *β. parallela* LÆST. — Denna likaledes för florumrådet nya art anträffades af mig d. 8 Aug. 1868 i det inre af Adventbay samt sedermera såväl flerstädes kring nämnda bugt, som vid Kolbay och innanför Cap Thorsen. MALMGREN iakttog den vid Middelhuken i Nordfjorden.

C. nardina FR. — På sterila kalk-åsar och kullar föga öfver hafvet vid botten af Isfjorden och vid Middelhuken i Nordfjorden (MALMGREN.), vid Kingsbay och Lommebay. — Den allmänt angifna karakteren af "*folia curvata*" är så till vida oriktig, som den endast inträffar på smärre exemplar; hos större äro bladen deremot alldeles raka, upprätta. När en höjd af ända till 12 cm.

C. rupestris ALL. Vid Isfjorden (Adventbay och Nordfjorden) samt Liefdebay.

GRAMINEÆ.

Festuca rubra L. *β. arenaria* (OSB.). — Vid Sydkap (KEILH.), Belsound, Liefdebay, Walter Thymens Strait, Whalespoint.

F. ovina L. *β. violacea* GAUD. — Vid Belsound, Isfjorden h. o. d., och Stenö. Var. *γ. vivipara* HORN. vid Belsound, Adventbay, Nordfjorden och Liefdebay.

Poa pratensis L. *β. alpigena* FR. — Vid Belsound (VAHL), Crossbay och Walter Thymens Strait.

P. cenisea ALL. Såväl formen *arctica* BR. som *flexuosa* WNBG. förekommer stundom axgroende; den egentliga var. γ . *vivipara* MALMGR., som till utseendet liknar *P. pratensis*, är anmärkt vid fogelberg på Stans Foreland (Whalespoint), Kingsbay, Crossbay, Smeerenberg och Norsköarne.

P. stricta LINDEB. — Denna i dessa trakter allmänna art varierar till den grad till storlek, färg, bladform o. s. v., att några gränser mellan densamma och *P. cenisea* synas omöjliga att bestämma. Äfven från *P. alpina*, ja t. o. m. från *P. pratensis* är det stundom särdeles vanskligt att skilja den, och isynnerhet under fogelbergen, der den uppnår en förvånande grad af frodighet, finnas former, som erbjuda ööfvervinneliga svårigheter. En midt emellan denna art och *P. pratensis* stående form, som habituelt ganska mycket påminner om en *Colpodium*, torde förtjena att såsom egen underart upptagas:

*P. *colpodea* n. subsp.: culmis solitariis, brevibus, strictis, basi stolones longe repentes subterraneos emittentibus; foliis brevibus, patentibus, subplanis; vaginis nodos tegentibus; ligulis brevibus, truncatis; panicula angusta, congesta (raro patente), ramis strictis, 3—5:nis, brevibus; spiculis violascentibus (raro pallidis), parvis, viviparis.

Förekommer på fuktig eller kärraktig dy- eller grus-grund, hittills blott anmärkt vid Liefdebay, Lommebay, Lovénsberg och andra ställen vid Hinlopen, äfvensom vid Storfjorden.

**P. alpina* L. Af äldre författare har denna art blifvit angifven här förekomma, men den af dem afsedda växten har MALMGREN, troligen med rätta, ansett tillhöra *P. stricta*. Exemplar, som höra till den verkliga, på Spetsbergen ganska sparsamt förekommande *P. alpina* förefinnas dock från Green Harbour, Adventbay, Kingsbay, Magdalenabay, Kobbabay, Norsköarne, Liefdebay, Lommebay och Cap Fanshave.

**P. caesia* SM. — Väl utvecklad och ymnigt förekommande på de lägre fjällslutningarne i det inre af Adventbay 1868.

Dupontia psilosantha RUPR. — Äfven vid Walter Thymens Strait, samt vid Kolbay, Adventbay, Nordfjorden och Liefdebay.

Älskar ännu vattenhaltigare lokaler än följande, med hvilken den dock måhända sammanflyter. Åtminstone är den från *paleæ* hemtade karakteren föga tillförlitlig, ty hos *D. Fisheri* äro dessa än *dense pilosæ*, än *subglabræ*.

D. Fisheri BR. — Äfven vid Kingsbay, Wijdebay och Low Island. Kring rysshuset vid Adventbay bildar den nästan små ängslika fläckar. — Den af MARTINS med detta namn utmärkta från Belsound är, enl. VAHLS mscrpt, hans *Glyceria angustata* d. v. s. *Gl. Vahlia* (LIEBM.).

Glyceria angustata (BR.) FR. — Vid Walter Thymens Strait, Isfjorden flérest. (kring rysshuset vid Adventbay luxurierande, det inre af Nordfjorden o. s. v.), Kingsbay, Liefdebay och Brandewijnebay, på hvilket sistnämnda ställe den förekommer i springor högt uppe på hyperit-klipporna.

Gl. vilfoidea (ANDS.) TH. FR. — På låga, sandiga stränder och uddar förutom vid Wahlenbergssbay, der den först upptäcktes, äfven vid Isfjorden flérest. (t. ex. Adventbay på den låga udden vid rysshuset, Kolbay och Nordfjorden), Kobbabay, Liefdebay, Waygatsöarne, Brandewijnebay, Edlundsberg och Walter Thymens Strait. Vanligen steril, så att blommor höra till de verkliga sällsyntheterna. De vackra blommande exemplar, som vi vid Adventbay påträffade, vittna, att detta högst utmärkta gräs hörer till de egentliga *Glyceriæ* och ej till *Catabrosa*, såsom den enda, nästan förstörda inflorescensen, som förr anträffats, gifvit anledning att antaga. Med ledning af det nu insamlade betydligt rikare materialet bifoga vi följande beskrifning:

Gramen depressum, cæspites magnos densissimosque formans, stolones graciles, longe repentes, foliis sparsis vestitos undique emittens, rigidulum; ubi in stolonibus egrediuntur radices adventitiæ, culmus evadit crassior, magis contractus foliis aggregatis. Culmus fertilis 3—7 cm. altus, ad basin foliis brevibus, rigidulis, subsetaceis stipatus, strictus, geniculato-adscendens l. erectus, glaberrimus, superne foliis 1—2, lamina brevi et vagina magna subinflata instructis fere omnino occultatus. Folia subinflato-vaginata, glaberrima; vagina quinquenervia; ligula producta,

pellucida, obtuse truncata aut obsolete bifida; lamina brevis, marginibus convolutis subsetacea, apice subpungens, stricta, lævis. Panicula contracta, e semiverticillis duobus (rarius tribus) composita; rami inferiores vulgo gemini, superiores solitarii, sub anthesi stricti arrecti, deflorati magis patentes, spiculas solitarias vel 2—3 gerentes. Glumæ inæquales, flosculis plus quam duplo breviores, obtusiusculæ, subcompressæ; inferior angustior et brevior, dorso flavida, marginibus sat late pallide violaceo-hyalina; superior major latiorque, dorso flava, marginibus violaceo-hyalina, trinervia nervo dorsali distincto, lateralibus magis obsoletis. Flosculi 3 vel 2, interdum cum rudimento minuto flosculi tertii, inæquales, glaberrimæ, apicem versus violaceo-variegatæ; exterior late ovata, apice acutiuscula, subcompressa sed dorso non carinata, nervo dorsali distincto et 2—4 lateralibus minus distinctis et ante apicem desinentibus percursa; interior profunde plicata, exteriore brevior multoque angustior, apice subtruncata et lacero-inæquali, nervis duobus notata. Lodiculæ ovato-lanceolatæ, acutæ, subintegræ, germen saltem duplo superantes. Stamina tria, antheræ elongato-lineares; germen oblongum, glabrum; stigmata erecta, elongata. Flosculi superiores pedicellati; horum paleæ illis flosculi infimi similes, modo angustiores et acutiores.

Gl. Vahliana (LIEBM.) TH. FR. — *Poa abbreviata* (pr. part.) & *P. "angustata?"* VAHL in Bot. Not. 1840 p. 155. — Åfven vid Belsound (VAHLS herb.), innanföör Cap Thordsen och i det inre af Nordfjorden.

Öfverensstämmet till växesättet (genom sina många, till en tät tufva gyttråde, fastän sinsemellan n. alldeles fria stånd, som från centrum ligga utbredda och nedböjda åt alla sidor) helt och hållet med *Catabrosa algida*. Till följe af sina olika långa, i spetsen sargade och trindryggade skärmfjäll bör denna art föras från släktet *Poa* och öfverflyttas till *Glyceria* eller måhända snarare till *Catabrosa*, såvida detta skall såsom särskildt slägte urskiljas.

**Catabrosa concinna* n. sp.: cæspites parvos formans, culmis erectis strictis; panicula expansa ramis patentibus divarica-

tisque; spiculis unifloris, glumis minutis l. nullis; paleis (vulgo) pilosis; stamine solitario.

Denna lilla, särdeles täcka art, hvilken jag ej kunnat finna någonstädes beskrifven, anträffades af mig d. 9 Aug. 1868 vid Adventbay samt sedermera vid Cap Thordsen samt vid Liefdebay. — Äfven från Samojedernas land ("Ins. Kolguew inter.": RU-PRECHT) har jag sett exemplar i herb. Fries.

Species vix dubie *C. algidæ* proxima, sed etiam quum unâ occurrunt primo obtutu perfacile dignota crescendi modo omnino alio, panicula expansa, paleis longioribus et hirsutis, germine longiore e. s. p. Habitu propius fere ad *C. aquaticam* accedit, sed rationes e distributione geographica desumptas si negligis, crescendi modo, omnium partium eximia gracilitate etc. discrepat. *Vilfa monandra* TRIN. sec. characteres allatos identica facile potest haberi, sed specimina originalia suadent, hanc vere esse diversam atque a formis *C. algidæ* vix posse sejungi. — Descriptionem locupletiolem addere lubet:

Cæspites e foliorum fasciculis se invicem fere liberis sed arcte aggregatis formati. Radix e fibrillis longis tenuissimis numerosis eburneis contexta. Culmi 3—10 cm. alti, ad basin foliis stipatis cincti, præterea nudi vel folii unici vagina plus minus tecti, sat robusti, stricti, glaberrimi. Foliorum lamina sat brevis, plus minus arrecta, apice obtusiuscula, glaberrima; vagina nonnihil inflata; ligula integra, subtriangularis. Panicula elongata, ramis ante anthesin arrectis, dein patentibus vel reflexis subpyramidalis, ad semiverticillorum nodos admodum fragilis; rami capillares, glaberrimi, semiverticillatim fasciculati, inferiores 5—9, quorum plurimi sunt breves et spiculas solitarias vel perpaucas gerunt; tantum modol—2 longiores in ramulos minores abeunt spiculisque pluribus sunt præditi. Spiculæ parvæ, unifloræ. Gluma vulgo nulla, rarius solitaria, perminuta, oblonga, obtusa, scariosa, incolorata, paleæ arcte adpressa; rarissime duæ adsunt glumæ quarum inferior minutissima, facillime prætervisa. Paleæ sub anthesi parum apertæ, subæquales, muticæ; inferior oblonga,

acutata, haud raro varie lacero-incisa, nervo dorsali obsoleto, ante apicem evanescente percursa, pilis hyalinis apicem spectantibus adspersa, basi et ad nervum dorsalem rufescente-violacea, præterea late scarioso-substraminea; superior lineari-obovata, apice subtruncata et varie lacero-denticulata, nervis duobus instructa, pilis adspersa l. subglabra, colore cum inferiore congruens. Lodiculæ minutissimæ l. vix ullæ. Stamen solitarium; filamentum capillaceum; anthera linearis, utrinque biloba. Ovarium glaberrimum, substipitatum, paleas æquans, elongato-ovatum; stigmata 2, terminalia, sessilia, pilosa.

Här torde det vara skäl att omnämna en egendomlig form, om hvilkens rätta betydelse jag är ganska villrådig. Skulle en gissning vara tillåten, skulle jag vara frestad att anse den såsom en hybrid mellan *Catabrosa concinna* (eller *algida*) och *Glyceria Vahlia*, en gissning, som tyckes bestyrkas deraf, att den alltid synes vara steril. Då emellertid en dylik hypotes ej är baserad på direkta observationer, torde det vara skäl att uppställa densamma såsom en egen underart under namnet:

*C. *vacillans* n. subsp.: dense cæspitosa, culmis (vulgo) robustioribus et longioribus (usque ad 16 cm.); panicula sub anthesi expansa ramis divaricatis, dein contracta ramis arrectis; glumis 2 distinctis, inferiore perminuta squamæformi, superiore paleæ tertiam vel dimidiam partem æquante; flosculis binis (raro singulis), inferiore masculo stamina tria includente, superiore pedicellato hermaphrodito, stamina duo et pistillum (semper?) abortiens fœvte; paleis pilosis.

Redan af VAHL funnen "in locis glareosis irrigatis per pedes alpium ad Belsound" och af honom anförd såsom "*Poa angustata*?" — en bestämning, som han sjelf sedan förkastade. Under 1861 års färd insamlades den i ett för bestämning väl långt framskridet tillstånd vid Wahlenbergsbay och 1868 på ett par ställen vid Nordfjorden och Liefdebay.

C. algida (SOL.) FR. Varierar till storleken högst betydligt efter lokalens större eller mindre bördighet och uppnår isynnerhet under fogelbergen en hög grad af frodighet. Stråna

nå der en höjd af ända till 12—15 cm. — Har eld händelsevis på någon växtplats varit uppgjord, så förekommer på den kolblandade marken en mycket spenslig form med betydligt smälare blad och mörkare färg.

Aira alpina L. — Äfven vid norra kusten vid Liefdebay. Vid Walter Thymens Strait. — De största Spetsbergs-exemplaren äga en höjd af 32 cm.

Trisetum subspicatum P. BEAUV. — På norra kusten vid Liefdebay.

Alopecurus alpinus SM. Ymnigast vid Adventbay, der den på vissa ställen nästan bildar små ängar och uppträder ej blott (såsom vanligt) på humustäckta, mossklädda sluttningar nedanför fjällen, utan äfven såväl på torra lokaler ganska högt uppe på fjällen, som ock i kärren, långt ut i vattnet vid flodstränderna o. s. v. Utom förr anmärkta lokaler anträffad vid Walter Thymens Strait och Liefdebay. I granit-distrikterna saknas den eller är åtminstone mycket rar.

* *Hierochloa alpina* R. S. — Anträffades af mig i full blomning d. 1 Aug. 1868 sparsamt på en fjällsluttning i botten af Green Harbour samt sedan flerstädes på låglandet vid Adventbay.

Hierochloa pauciflora R. BR. anträffades ej heller under de tvenne senare expeditionerna. Exemplar från Spetsbergen har jag ej haft tillfälle att granska, men väl det ursprungliga exempl. från arktiska Amerika, på grund af hvilket R. BROWN uppställde denna art. Då detta företer en frappant habituel likhet med *Dupontia Fisheri*, synes det mig ej omöjligt, att den Spetsbergiska "*Hierochloa pauciflora*" tillhör denna, så mycket heldre som densamma förekommer på Low Island, hvarifrån nämnda *Hierochloa* uppgifves vara hemförd af PARRY.

POLYPODIACEÆ.

Cystopteris fragilis BERNH. — Hittills blott funnen på ett par ställen vid vestkusten, neml. Isfjorden (den vestligaste udden på Middelhuken i Nordfjorden), Kingsbay och Crossbay.

* *Woodsia glabella* BR. Upptäckt 1868 af MALMGREN på den vestligaste udden af Middelhuken i Nordfjorden.

LYCOPODIACEÆ.

Lycopodium Selago L. — Hittills anmärkt vid Stans Foreland, Belsound, Green Harbour, Nordfjorden, Kingsbay och Crossbay.

EQUISETACEÆ.

Equisetum arvense L. β . *alpestre* WNBG. — Var. *riparium* MGN. Anträffad vid Walter Thymens Strait, Belsound, Isfjorden h. o. d., Kingsbay och Lommebay.

* *E. variegatum* SCHLEICH. — Först af VAHL observerad vid Belsound, men af honom förväxlad med följande (jfr. MILDE, *Monogr. Equiset.*); sedan anträffad vid Cap Thordsen, Nordfjorden, Kingsbay, Liefdebay och Lommebay. De här förekommande formerna höra enl. MILDE, som godhetsfullt granskat dem, till varieteterna *anceps* och *alpestre*.

E. scirpoides MICHX. Ganska sparsam vid Belsound (VAHL), Adventbay och Middelhuken i Isfjorden.

Explicatio Iconum.

- Tab. II. *Draba leptopetala* TH. FR.: *a*, *b* folium, *c* pars folii apicalis pilis obsita, *d* sepalum, *e* petalum, *f* silicula.
- Tab. III. *Draba Martinsiana* J. GAY: *a* folia varia, *b* sepala, *c* petalum, *d* silicula.
- Tab. IV. *Glyceria vilfoidea* (ANDS.) TH. FR.: *a* spiculæ variæ flosculis 2—3 compositæ, *b* gluma, *c* palea exterior.
- Tab. V. *Catabrosa concinna* TH. FR.: *a* spicula gluma prædita, *b* spicula stamine prædita, *c* spicula fructifera, *d* palea exterior, *e* palea interior.
-